

BREU HISTÒRIA DEL COL·LEGI

El col·legi de les Dominiques del Pont Major ha estat des de sempre ubicat al nº 21 del carrer Pont Major. En el moment de la seva fundació "El Pont" era poble i avui barri perifèric de la ciutat de Girona.

El nucli urbà del Pont Major està situat al nord-est de la ciutat de Girona, a la riba dreta del riu Ter, davant del poble de Sarrià de Ter, ambdós nuclis estan separats pel riu i units per mitjà del pont del mateix nom "Pon Major" que creua el riu.

Els orígens del col·legi s'explica donant continuïtat a la línia iniciada pel Pare Coll amb la Fundació de les Religioses de l'Anunciata. El projecte de l'escola sembla ser que venia madurant-se feia molt de temps, com a mínim des de 1885. La

Congregació tenia unes cases en aquesta zona, concretament el número dinou i vint-i-un que havien estat propietat de Marcís Teixidor i que n'havia fet donació a l'Anunciata.

El 31 d'agost de 1894 després de fer les obres necessàries es va fer l'acte de fundació de la Comunitat de Germanes Dominiques de

l'Anunciata al Pont Major i el 2 de setembre del mateix any varen començar les classes.

Després de la mort de Marcís Teixidor, la Comunitat va tenir d'altres benefactors que varen ajudar a tirar en davant l'escola fins avui. En els seus inicis la tasca no va ser senzilla, les Germanes acollien a les seves aules noies de famílies humils a les quals donaven una formació acadèmica, religiosa i les preparaven per les tasques pròpies de la llar (que en aquell temps eren exclusivament, realitzades per les dones). Les religioses també tenien cura de l'hort de la seva propietat.

De mica en mica la seva tasca va ser reconeguda, en les seves classes hi havia noies del Pont, de Sarrià, de Dant Julià, de Campdorà,...La seva tasca educativa va anar-se consolidant, al col·legi hi anaven nenes de totes les edats i classes socials, els nens hi eren acollits en els seus primer anys.

Durant la Guerra Civil La seva feina es va veure truncada a causa de les persecucions que sofrien els sacerdots, religiosos/es. Un cop finalitzada la Guerra varen tornar al Col·legi i varen obrir de nou les portes a l'ensenyança sense aturar-se més fins als nostres dies.

Gràcies a l'esforç de les germanes que en aquells temps de postguerra varen anar passant pel Pont i a l'ajut d'alguns benefactors l'escola anava millorant. Varen convertir-la en escola d'externs i en internat per poder acollir a aquelles nenes de zones més allunyades i que no podien anar a escola, es va

fer un teatre on es representaven moltes obres fetes per les alumnes, els nens podien assistir-hi fins a set anys sempre separats de les nenes, es realitzava classes de gimnàstica i s'iniciava al bàsquet, moltes van ser les activitats que es van fer.

L'ensenyament va anar-se adaptant als esdeveniments del moment. En aquells anys s'impartia Batxillerat elemental, que en no tenir el centre reconegut havien d'anar a examinar-se a fora. Comerç que concedien el títol de l'Acadèmia Mercantil de l'Anunciata que gaudia d'un cert prestigi. Moltes eren les alumnes que feien mecanografia.

L'ensenyament en aquella època no era únicament acadèmic, també hi havia formació musical, "tocar el piano, també es va fer una tuna, on les alumnes mostraven les seves habilitats amb la guitarra i la mandolina".

El col·legi va tenir suficient capacitat en els seus primers seixanta anys, però a mitjans del segle XX es notava la

manca d'espai i la necessitat d'una restauració i ampliació. De no ser així l'escola

hauria de ser tancada, el 1967 es va començar la reconstrucció quasi total de l'edifici que va durar dos anys. El 13 d'abril de 1969 el Sr. Bisbe Doctor N. Jubany en va beneir la capella i consagrar l'altar.

L'octubre de 1969 es va reconèixer el Batxillerat elemental. L'hort s'havia convertir en una magnífica pista de bàsquet i les noves aules feien més agradable el treball. Es va formar una Banda Musical on tots els alumnes nois/es hi participaven amb diferents instruments de percussió. La seva música feia les delícies de grans i petits i varen fer actuacions dins i fora de l'escola.

En tot aquest recull no hem d'oblidar la relació que sempre va existir amb el col·legi Salesià que hi havia al Pont, a tocar de Girona. La participació en algunes festes, l'utilització del seu teatre, la formació religiosa que alguns dels germans feien a les noies,... són algunes de les activitats que varen unir les dues Comunitats mentre varen coexistir en el barri.